

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål gjort gældende, at den anfægtede forordnings artikel 45, stk. 8, overskrider rammerne fastsat ved forordning (EU) nr. 1307/2013⁽¹⁾ som indrømmer bemyndigelsen og reelt fjerner indholdet af de muligheder, som er tildelt medlemsstaterne, idet den indfører et begrænsende kriterium, som forudsætter en fortolkning af de muligheder, som disse stater er tildelt ved den hjemlende lovgivningsakt.

Sagsøgeren har således gjort gældende, at fremlæggelsen af bevæggrundene i den anfægtede forordning ikke indeholder en tilstrækkelig og detaljeret begrundelse, som det kræves. Det er sagsøgerens opfattelse, at en ændring af en bemyndigelsesbestemmelse, som har en sådan betydning og rækkevidde, ikke i praksis giver mulighed for klart at udlede, hvilken bemyndigelsesbestemmelse Kommissionen lagde vægt på, og i det præcise omfang den gjorde det. Dette betyder, at den ufravigelige undersøgelse er næsten umulig ud fra et retssikkerhedsmæssigt synspunkt.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at den af Kommissionen vedtagne lovgivning har fastsat en forskelsbehandling i forhold til træarter kaldet lavskov med kort omdriftstid eller mere konkret i forhold til landbrugere, som ønsker at plante dem. Plantager eller plantageejere af de to slags befinder sig i en identisk situation, hvorfor det ikke er berettiget at fastsætte en forskel imellem dem på grundlag af de træarter, som de ønsker at vælge for at skabe deres plantager.

Sagsøgeren har desuden gjort gældende, at Kommissionen under hele forhandlingen om den delegerede forordning endda hindrede, at medlemsstaterne fik mulighed for at kvalificere arealer opdyrket med lavskov med kort omdriftstid som arealer af økologisk interesse. Det er sagsøgerens opfattelse, at alt tyder på, at Kommissionen i praksis ønskede at undgå denne mulighed med den anfægtede lovgivning, hvorved den har foretaget magtfordrejning.

Endelig har sagsøgeren navnlig gjort gældende, at den anfægtede forordning er i strid med det almenlydige retssikkerhedsprincip, for så vidt som denne forordnings artikel 45, stk. 8, i flere henseender ikke er klar, og fordi forordningen ikke sikrer en tilstrækkelig tilpasningsperiode inden dens ikrafttræden for at forberede sig på en væsentlig ændring. Sagsøgeren har gjort gældende, at ligeledes princippet om beskyttelse af den berettigede forventning er tilsidesat, eftersom Kommissionen ved affattelsen af ikrafttrædelsesbestemmelserne ikke tog hensyn til, at der på landbrugsområdet nødvendigvis er behov for en længere forberedelsesperiode. Sagsøgeren har således anført, at den anfægtede retsakt ligeledes udgør en tilsidesættelse af ejendomsretten omfattet af artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17.12.2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT 2013 L 347, s. 608).

Sag anlagt den 22. september 2014 — Den Slovakiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-678/14)

(2014/C 448/36)

Processprog: slovakisk

Parter

Sagsøger: Den Slovakiske Republik (ved B. Ricziová, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens afgørelse, der fremgår af skrivelse af 15. juli 2014, hvorved Kommissionen anmodede Den Slovakiske Republik om at tilvejebringe finansielle midler svarende til tabet af traditionelle egne indtægter.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende vedrørende Kommissionens manglende kompetence

Ifølge Den Slovakiske Republik havde Kommissionen ikke kompetence til at træffe den anfægtede afgørelse. Der findes ikke nogen bestemmelse i EU-retten, som tillægger Kommissionen beføjelse til at handle, som den gjorde ved vedtagelsen af den anfægtede afgørelse, eller til — efter opgørelse af tabet af traditionelle egne indtægter i form af ikke-opkrævede importafgifter — at forpligte en medlemsstat, der ikke var ansvarlig for fastsættelsen og opkrævningen af denne afgift at tilvejebringe finansielle midler svarende til det af Kommissionen fastsatte beløb, der ifølge Kommissionen svarer til det pågældende tab.

2. Andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af kravet om retssikkerhed

Selv om Kommissionen havde haft kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse (hvilket ikke er tilfældet), har den ifølge Den Slovakiske Republik i det foreliggende tilfælde tilsidesat retssikkerhedsprincippet. Den forpligtelse, som Den Slovakiske Republik pålægges gennem den anfægtede afgørelse, var ifølge Den Slovakiske Republik ikke til at forudsige forud for dens vedtagelse.

3. Tredje anbringende vedrørende Kommissionens fejlagtige udøvelse af sin kompetence

Selv om Kommissionen havde haft kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse, og selv om den ved vedtagelsen heraf havde handlet i overensstemmelse med retssikkerhedsprincippet (hvilket ikke er tilfældet), har den i det foreliggende tilfælde ifølge Den Slovakiske Republik ikke udøvet sin kompetence forskriftsmæssigt. Kommissionen har for det første foretaget en åbenbar urigtig bedømmelse, for så vidt som den opkræver finansielle midler af Den Slovakiske Republik, selv om der ikke er opstået noget tab af traditionelle egne indtægter, eller at dette tab ikke er en direkte konsekvens af handlinger, som Kommissionen tilskriver Den Slovakiske Republik. Kommissionen har for det andet tilsidesat Den Slovakiske Republiks ret til forsvar og princippet om god forvaltningsskik.

4. Fjerde anbringende vedrørende utilstrækkelig begrundelse af den anfægtede afgørelse

I forbindelse med dette klagepunkt gør Den Slovakiske Republik gældende, at der er flere fejl i den anfægtede afgørelses begrundelse, hvorfor den må anses for utilstrækkeligt begrundet, hvilket bevirker, at der er sket en tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter og af retssikkerhedsprincippet. Ifølge Den Slovakiske Republik har Kommissionen ikke i den anfægtede afgørelse angivet retsgrundlaget herfor. Den har heller ikke angivet, hvorledes og på hvilket grundlag den er nået frem til sine konklusioner. Endelig er begrundelsen for den anfægtede afgørelse i visse henseender usammenhængende.

Sag anlagt den 19. september 2014 — European Dynamics Luxembourg og Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-698/14)

(2014/C 448/37)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Luxembourg) og Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland) (ved advokat V. Christianos)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen